

לימוד כ"ד

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים - נגד כ"ד שעות ביום ובלילה

ספרי קודש

וכמשמרות נטועים. אם קבעת כ"ד ספרי תורה כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא)
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטרי' ו'יתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
כל סיפור הבא בתנ"ך הוא מפתחת שער של ישועה חדש שנתחדש לאותו צדיק ונפתח על ידו. (רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע)

**ב"ה - "לימוד כ"ד ספרי קודש" - גליון 74 - טו כסלו תשס"ה לפ"ק
ז"ל ע"י: מכון נ"ך היומי ללימוד כל ספרי נ"ך במעגל השנה, ב' פרקים ליום - עיה"ק ירושלים תובביא**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות ללימוד תנ"ך בכל השנה
להחזיר עמדת "לימוד תנ"ך בכל השנה" ליושנה, לסיים כל התנ"ך בשמחת תורה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א
דרש ההוא גלילאה עליה דרב חסדא בריך רחמנא דיהב אוריין תליתאי - תורה נביאים וכתובים

ספר התודעה - פרק שלשים.

על חלוקת התנ"ך ל'קאפיטלים':

כבר נזכר לעיל שחלוקה זו, לא ממקור יהודי באה, אלא מן הנכרים, ויש שחלוקה זו סותרת את מסורת ישראל והפרושים שבקבלה; וכן היא במקרים רבים חסרת הגיון מכל וכל, ויש שהיא מטעה את הרבים בהבנת פשוטו של מקרא. ואסור על כן להסתמך על חלוקה זו בשום פנים:

כיצד נתקבלה חלוקה זו גם בספרים שבשימושנו? אלא שמפני הלחץ העתיקו ראשוני המדפיסים בישראל שהדפיסו את כתבי הקדש. זה הלחץ אשר לחצו אויבי ישראל מן הנוצרים להתוכח עמהם לפי כתבי הקדש שהיו בידיהם בחלוקה שלהם:

וכך כתב הרב פסח פינפער שהיה רב ומו"צ בעיר וילנה המעטירה, בספרו 'מסורת התורה' שיצא לאור בשנת תרס"ו: 'לפנים היה חפץ כהניהם, לצודד נפשות ולהכניסם בדת הנוצרית, והיתה הגזרה שיבואו בני ישראל לשמוע דרשות כהניהם. ולמען ידעו כומרים למצוא את הכתוב הנחוץ להם, עשו להם קונקורדנסיא, ונצרכו לצין פרשיות ומספר פסוקים, לפי תרגום סורי. ויחלקו את התנ"ך על קאפיטולין, והוא מעשה הקרדינאל הוגא די ס"ט קארא, הנודע בשם קארדינאל דיא פשניא. ויש

אומרים: הארכי בישוף בקימברידז' שבאנגליא, ושרו סטעפן לאנגטהאן וכו'. ובשנת קצ"ח העתיקו ללשון הקדש ר' יצחק בר' נתן:

'ובספרי אוצר ביבליאטיקו של אוניווערזיטעס כת"י נ/ו, העתיק ר' שלמה בן ישמעאל וכתב:

'אלו הן פרקי הגויים הנקראים 'קאפיטולש' של כ"ד ספרים ושמות כל ספר וספר בלשונו. והעתקים מן שלהם, שיוכל אדם להשיב להם תשובה מהרה על שאלותיהם, שהם שואלים לנו בכל יום על ענין אמונתנו ותורתנו הקדושה, ומביאים ראיות מפסוקי התורה, הן מנביאים או מספרים אחרים, ואומרים לנו: ראה וקרא בספר פלוני בפסוק פלוני – בקאפיטל פלוני מהם! ואין אנו יודעים מה הוא הקאפיטולש, ולהשיב להם מהרה תשובה – לכן העתקתים'. ובסופו (פאליע): 'נשלמו פרקי הגויים מכל כ"ד ספרים והעתקתי אותם – שלמה בן איסמעאל':

'ואחריו בא ר' יצחק בר נתן בשנת קצ"ח לאלף הששי וחבר ספרו, 'מאיר נתיב', לקונקורדנסיא, הוכרח להשתמש בחלוקת הקאפיטולים שנתפשטה בימים ההם, ולא מצא חלוקה אחרת הטובה ממנה'.... 'וכאשר הדפיסו מקראות גדולות בוויניציא (רפ"ו) התנצל המגיה ר' יעקב בן חיים, אשר נטה אחרי כומר רומי המחלק, וכתב: ואילולא ספר קונקורדנסיא, חברו חכם אחד קרוב לזמננו, זה כארבעים שנה, שמו יצחק נתן, שכבר נדפס פה וויניציא בבית דפוסנו, לא היה באפשר להגיה, והוא ספר יקר וכו' והוצרכתי להשתמש בחלוקת הפרשיות שהביא בספרי רי"נ ז"ל. עד כאן מדברי הספר 'מסורת התורה':

גם החלוקה של ספרי שמואל, מלכים ודברי הימים ל – א' ו – ב' – ממקור נכרי באה:

הַלְצִית בּוֹ יוֹמָם וּלְלֵילָה כִּי־ד סְפָרִים

בְּצֵד כִּי־ד שְׁעוֹת בַּיּוֹם וּבְלַיְלָה